

ud deraf, saa at der ikke lides noget Tab derved, saa er det et meget stort Spørgsmaal, om ikke Fremtiden vil vise, at denne Beregning har været feil, og at Kommunen i Stedet for at opføre et Hus, som den kunde trække Leie af, har opført et Hus, der i Virkeligheden bliver en Tribolig. Det er en af de mange Grunde, hvorfor jeg er meget betænkelig ved Lovforslaget, og jeg kan ikke se, at det er saa uskyldigt, som det siges at være.

J. Andersen: Ja, dersom jeg var saa bange for at udvide Byraadens Myndighed, kunde jeg være fuldstændig enig med den ærede Læser i, at det vilde være et meget farligt Experiment at gaa ind paa, men jeg er netop af den modsatte Mening. Jeg tror, at de Folk, der sidde i Byraadet, nok vilde se paa, hvad de gjøre, forinden de gjøre det. Byraadet kan begaa en Feil, men det kan den Private ogsaa, og Ingen kan se, hvad der vil komme i Fremtiden; Ingen kan se, om det Hus, der nu bliver opført, om 20—30 Aar vil have den samme Værdi, som det nu har; men der er heller Ingen, der kan se, om det ikke til den Tid vil have en betydelig højere Værdi. Jeg er ingenlunde bange for Byraadens Myndighed, jeg er overbevist om, at Byraadene blive valgte med saa stor Omfigt, at man ikke behøver at frygte for, at de ville gjøre Overtag. Er man bange for dette, burde man indskrænke de kommunale Bestyrelser's Myndighed paa mange Punkter.

Judeuergisministeren: Jeg skal blot i Anledning af det Stridspunkt, der senest verserede imellem de to ærede Herrer lige over for, udtale, at jeg ikke kan se, at der ved dette Lovforslag gives Kommunerne en Berettigelse til at opføre Boliger, for saa vidt de ikke allerede have en saadan ijsølge den hidtil bestaaende Lovgivning. Det handler dette Lovforslag slet ikke om; det handler kun om, at Kommunen maatte til Brug for en enkelt Mand kan kræve et lille Stykke Jord udlagt til at bygge paa; men har en Kommune ijsorveien ingen Ret til at bygge, saa kan jeg virkelig ikke se, at dette Lovforslag tenderer til, har til Hensigt eller i det Hele udtrykker sig saaledes, at Kommunalbestyrelsen deraf skulde kunne udlede en Berettigelse til at opføre Leieboliger.

M. Rasmussen: Det forekommer mig, at der er en Misforstaaelse tilføede, som det er nødvendigt at klare. Det foreliggende Lovforslag støtter sig jo til en bestaaende Lov, nemlig Loven af 4de Juli 1850. Denne paalægger ikke Kommunerne at bygge; men da man under Diskussionen her i Dag synes at være gaaet ud fra, at den giver Kommunerne et saadant Paaleg, vil jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at naar et Lovforslag, der støtter sig til Loven af 4de Juli 1850, foreligger til Forhandling, saa er det vist-

nok aldeles berettiget og høist nødvendigt at gjøre sig klart, hvad da denne Lov siger. Min Mening er nu den, at denne Lov af 4de Juli 1850 giver Kommunerne en Berettigelse, ja, man kan vel ogsaa sige et Paaleg om at erhverve en Byggeplads for visse Personer, men den giver Kommunen intet-somhelst Paaleg om at opføre Bygninger. Det er min Opfattelse af Loven af 4de Juli 1850, og altsaa er den store Fare, som dette Lovforslag skulde indeholde for Kjøbstadkommunerne, efter min Mening slet ikke tilføede.

Jessen: Loven af 4de Juli 1850 paalægger ganske vist ikke Kommunerne nogen Forpligtelse til at opføre Boliger, men den giver dem Midler ihænde til at opfylde den Forpligtelse, som en tidligere Lovgivning, der, vel at mærke, ikke er gjældende for Kjøbstæderne, paalagde Landkommunerne, nemlig at skaffe dem Husly, som kunne betale en passende Husleie.

Oyrenbøll: Ja, dersom jeg kunde være vis paa, at det foreliggende Lovforslag var at forstaa saaledes, at den kommunale Bestyrelses Virksomhed indskrænkede sig til at skaffe en Mand en Byggeplads, skulde jeg ikke have det Allermindste imod Lovforslaget, men jeg tror rigtignok ikke, at det kan forstaaes paa en saadan Maade. Der staar i Lovforslagets § 1, at til Opførelse af Boliger for Husvilde, der ikke mangle Evne til at erlægge den i Byen sædvanlige Husleie, skal den fornødne Byggeplads kunne forbrødes Kommunen udlagt. Altsaa vil i ethvert Fald Kommunen blive Eier af Byggepladsen, og saa vil der opstaa et blandet Forhold, dersom den Raagjældende selv skal bygge. Om et saadant Forhold kunde forenes med Lovforslaget, hvis det blev til Lov, ved jeg ikke. Jeg tror rigtignok, at Lovforslaget maa forstaaes saaledes, at Kommunen har Ret til at opføre Boliger til Personer, som ikke mangle Evne til at erlægge den sædvanlige Husleie; hvorefter jeg ikke kan opfatte det saaledes, at de, der ikke mangle Evne til at skaffe sig Hus, kunne faae Grunden dertil, og lige saa lidt tror jeg, det er Meningen med Loven af 4de Juli 1850, der bruger omtrent de samme Udtryk; men jeg vil gjerne give det ærede Medlem for 9de Kreds (M. Rasmussen) Ret i, at man i Pragis — det vil sige: gjennem administrative Afgjørelser — er gaaet den Middelvei at forstaa Loven af 1850 saaledes, at, naar en Kommune har forlangt Tilbedelse til at optage et Laan til at bygge for, saa har Ministeriet sagt: Nei, det faae I ikke Lov til, men I kunne lade Eder en Byggeplads udlægge, naar I kunne faae en Mand til at bygge paa den. Saaledes er det maaske, at Forholdet har udviklet sig i Pragis, dersom Loven noget-steds har været brugt.